

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance d'Orléans (Francúzsko) 6. decembra 2012 — LCL Le Crédit Lyonnais, SA/Fesih Kalhan

(Vec C-565/12)

(2013/C 38/20)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal d'instance d'Orléans

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: LCL Le Crédit Lyonnais, SA

Žalovaný: Fesih Kalhan

Prejudiciálna otázka

Bráni požiadavka účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií stanovená článkom 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere⁽¹⁾ v prípade nesplnenia povinností veriteľov stanovených smernicou, existencií pravidiel, ktoré umožňujú veriteľovi, ktorý bol sankcionovaný zánikom jeho nároku na úroky v zmysle francúzskej právnej úpravy, aby mal po uložení sankcie nárok na úroky zo súm, ktoré spotrebiteľ ešte dlhuje, splatné priamo zo zákona v zákonnej sadzbe zvýšenej po dvoch mesiacoch od nadobudnutia vykonateľnosti súdneho rozhodnutia o päť percentuálnych bodov?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, s. 66).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākās tiesas Senāts (Lotyšsko) 6. decembra 2012 — SIA Greencarrier Freight Services Latvia/Valsts ieņēmumu dienests

(Vec C-571/12)

(2013/C 38/21)

Jazyk konania: lotyšština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SIA Greencarrier Freight Services Latvia

Žalovaný: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciálne otázky

1. Možno článok 70 ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 2913/92⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že je možné uplatniť výsledky prehliadky časti tovaru zahrnutého v colnom vyhlásení na tovar zahrnutý v skorších colných vyhláseniach, ktorý nebol predmetom čiastočnej prehliadky, ale bol deklarovaný s tým istým kódom kombinovanej nomenklatúry, pochádzal od toho istého výrobcu a podľa informácií o názve a zložení tovaru, ktoré sú uvedené v osvedčeniach uvedeného výrobcu, bol totožný s tovarom zahrnutým v colnom vyhlásení, z ktorého boli odobraté vzorky na čiastočnú prehliadku?

Inak povedané:

Zahŕňa pojem „colné vyhlásenie“ v zmysle článku 70 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 2913/92 aj colné vyhlásenia, z ktorých neboli odobraté vzorky na ich prehliadku, ale v ktorých bol deklarovaný totožný tovar (tovar je deklarovaný pod tým istým kódom kombinovanej nomenklatúry, pochádza od toho istého výrobcu a v osvedčeniach výrobcu je pre tovar uvedený ten istý názov a to isté zloženie)?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, možno pripustiť uplatnenie výsledku čiastočnej prehliadky tovaru stanovenej v článku 70 ods. 1 prvom pododseku nariadenia č. 2913/92 na colné vyhlásenia, v súvislosti s ktorými z objektívnych dôvodov deklarant nemôže požiadať o vykonanie dodatočnej prehliadky podľa článku 70 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 2913/92, keďže nie je možné predložiť tovar na prehliadku podľa článku 78 ods. 2 nariadenia č. 2913/92?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1).

Žaloba podaná 6. decembra 2012 — Európska komisia/Holandské kráľovstvo

(Vec C-572/12)

(2013/C 38/22)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Hetsch, E. Manhaeve, A. Tokár, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Holandské kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— určil, že Holandské kráľovstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, právne predpisy a správne opatrenia potrebné na

dosiahnutie súladu s článkom 72 ods. 1 smernice 2009/81/ES ⁽¹⁾ o koordinácii postupov pre zadávanie určitých zákaziek na práce, zákaziek na dodávku tovaru a zákaziek na služby verejnými obstarávateľmi alebo obstarávateľmi v oblastiach obrany a bezpečnosti a o zmene a doplnení smerníc 2004/17/ES a 2004/18/ES, alebo o nich v žiadnom prípade neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice,

- zaviazal Holandské kráľovstvo podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ na zaplatenie pokuty vo výške 57 324,80 eura denne od vyhlásenia rozsudku v prejednávanej právnej veci,
- zaviazal Holandské kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho práva uplynula 21. augusta 2011.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ. L 216, s. 76.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Förvaltningsrätten i Linköping (Švédsko) 6. decembra 2012 — Ålands Vindkraft AB/Energimyndigheten

(Vec C-573/12)

(2013/C 38/23)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Förvaltningsrätten i Linköping

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Ålands Vindkraft AB

Odporca: Energimyndigheten

Prejudiciálne otázky

1. Švédsky systém certifikátov elektriny je národný systém podpory, v rámci ktorého si musia dodávatelia elektrickej energie a niektorí spotrebitelia v členskom štáte zakúpiť certifikát elektriny zodpovedajúci určitému podielu ich predaja alebo spotreby, pričom ale nemajú osobitnú povinnosť nakupovať elektrickú energiu z rovnakého zdroja. Certifikáty elektriny, ktoré vydáva švédsky štát, preukazujú, že určité množstvo elektrickej energie bolo vyrobené z obnoviteľných zdrojov. Výrobcom elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov získavajú predajom certifikátov elektriny ďalší príjem ako dodatočný výnos zo svojej výroby elektrickej energie. Majú sa článok [2 písm. k)] a článok 3

ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že členskému štátu umožňujú uplatňovať taký národný systém podpory, akým je vyššie uvedený systém, na ktorom sa môžu zúčastniť len výrobcovia pôsobiaci na území danej krajiny, v dôsledku čoho sú títo výrobcovia z hospodárskeho hľadiska zvýhodnení voči výrobcovi, ktorým certifikát elektriny nemožno vydať?

2. Možno taký systém, akým je systém opísaný v prvej otázke, považovať z hľadiska článku 34 [ZFEÚ] za množstevné obmedzenie dovozu alebo za opatrenie s rovnocenným účinkom?
3. Môže byť taký systém v prípade kladnej odpovede na druhú otázku zlučiteľný s článkom 34 [ZFEÚ], pokiaľ ide o cieľ podporovať výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie?
4. Aký vplyv má na posúdenie vyššie uvedených otázok skutočnosť, že obmedzenie systému podpory len na vnútroštátnych výrobcov nie je vo vnútroštátnom práve výslovne upravené?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 140, s. 16.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) 7. decembra 2012 — AS „Air Baltic Corporation“/Valsts robežsardze

(Vec C-575/12)

(2013/C 38/24)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administratīvā apgabaltiesa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: AS „Air Baltic Corporation“

Žalovaný: Valsts robežsardze

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006 ⁽¹⁾, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), vykladať v tom zmysle, že existencia platného víza uvedeného v platnom cestovnom doklade je nevyhnutnou podmienkou na vstup štátnych príslušníkov tretích krajín?